

komme Endringsforslag frem, som paa en anden Grundvold end det foreliggende Lovudkast kan sikkre Danmark en lysere og bedre Fremtid, at jeg vil anbefale Nedsættelsen af et Udvalg.

C. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig, hvad dog vel egentlig er overflødig, at gøre opmærksom paa, at en hvilken som helst Forandring i Udkastet er en total Forkastelse deraf. Det maa da være klart for Enhver, at det ikke kan nytte at komme frem med almindelige Talemaader om at række Haanden frem og at gøre Smaaforandringer eller Deslige; enten ingen Forandring og Betagelse, eller ogsaa maae vi begynde Sagen forfra. Dette er den praktiske Side af Sagen, og Den, som ikke gennem disse Mars Forhandlinger har kunnet, eller har brudt sig om at sætte sig ind i en Sag, som er bleven belyst fra saa mange Sider, troer jeg virkelig ikke det vil kunne nytte, at der bliver nedsat et Udvalg, jeg troer ikke, han vil blive klog deraf.

Poolfen: Den ærede Taler, som nu sidst havde Ordet, har engang tidligere i en anden Forsamling udtalt, at han ikke vilde bryde sig om, hvorledes Fremtiden vilde modtage et saadant Forslag, og hvis han fremdeles har denne Anskuelse, kan jeg godt forstaae, at han ikke vil have Sagen nærmere prøvet i et Udvalg; men forsaavidt man vil tage Hensyn til, hvorledes Forslaget vil blive modtaget af Fremtiden, og forsaavidt man anerkjender det Ordsprog, som blev udtalt før af en æret Taler, at kun naar Enden er god er Alting godt, forekommer det mig virkelig, at vi i den 11te Time bør lade Sagen undergaae en Prøvelse, saa meget mere, som det er Rigsdagen, der har den nærmeste Ret til at behandle den, medens der dog ikke tidligere har været nedsat noget Udvalg her. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der blandt andre Forslag, jeg kunde ønske stillede, ogsaa er det, at Landstinget, naar man skal have et saadant som det foreslaaede,

ikke faaer en saa stor Indflydelse paa de finantzielle Love, som . . .

Formanden: Det er ikke rigtigt under Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse at gaae ind paa, hvilke Forandringer man kunde ønske i det foreliggende Forslag. Hvis det skulde være Tilfældet, vilde Forhandlingen ikke faae nogen Ende, idet man da vilde kunne optage hele Sagens Realitet derunder.

Poolfen: Jeg skulde tillade mig at troe, at det var tilladt at nævne de Grunde, hvorfor man ønsker Udvalgs Nedsættelse, og dette har været Grunden for mig . . .

Formanden: Det ærede Medlem kan da indskrænke sig til at sige, at han ønsker et Udvalg, fordi han ønsker Forandringer, men behøver ikke at gaae i Detaillen af de Forslag, han ønsker at stille.

Poolfen: Ja, saa har jeg ikke Mere at sige.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er indgivet Forslag om Afslutning af Forhandlingerne af F. Jespersen, Steen, Ville, Vrig, Tuxen, Mørk, Nee, Abler, Gab, Holstein-Holsteinborg, A. Neergaard, L. E. Larsen, Lund, A. E. Hansen og Hall. — Ved den foretagne Afstemning forkastedes det stillede Forslag om Afslutning med 47 St. mod 42, og Forhandlingen forfattedes altsaa.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at der kun vilde være nogen Fordeel ved at nedsætte et Udvalg, saafremt Regjeringen vilde indlade sig med Udsendinge fra de forskjellige Sider deri for at see, om der var en Mulighed for at komme til en Overenskomst, som kunde berede en god Fremtid for vort Fædreland. Hvis Regjeringen derimod ikke interesserer sig for et Udvalgs Nedsættelse, anseer jeg det for spildt Uleilighed at nedsætte et saadant.